

22001A0622(01)

L 167/21

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2001 6 22

Europos bendrijos ir Čilės Respublikos**SUSITARIMAS****pasikeičiant raštais, prie Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei Čilės Respublikos Pamatinio bendradarbiavimo susitarimo pridedantis Protokolą dėl tarpusavio administracinės pagalbos muitinės klausimais***A. Europos bendrijos raštas*

Briuselis, 2001 m. birželio 13 d.,

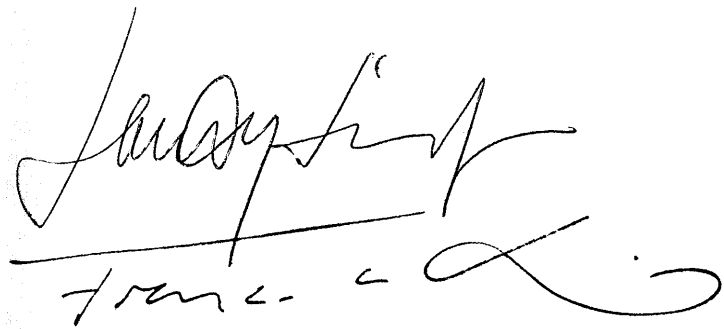
Gerbiamasis Pone,

Turiu garbę priminti Europos bendrijos ir Čilės Respublikos atstovų derybas, siekiant sudaryti Protokolą dėl tarpusavio administracinės pagalbos muitinės klausimais, kuriuos sprendžia 1996 m. birželio 21 d. Florencijoje pasirašytu Pamatiniu susitarimu, įsigaliojusiu 1999 m. vasario 1 d., numatyta institucinė sandara.

Šis Protokolas, kurio tekstas pateiktas priede, yra neatskiriama pirmiau minėto Pamatinio susitarimo dalis ir įsigalios pirmą dieną antrojo mėnesio nuo pranešimo apie visų būtinų procedūrų atlikimą dienos.

Būčiau dėkingas, jei galėtumėte patvirtinti, kad Jūsų Vyriausybė sutinka su tuo, kas pirmiau išdėstyta.

Reiškiu Jums savo didžią pagarbą.

Europos bendrijos vardu

Francisca

B. Čilės Respublikos raštas

Brukselis, 2001 m. birželio 13 d.,

Gerbiamasis Pone,

Turiu garbę pranešti, kad gavau Jūsų šios dienos raštą, kuriame rašoma:

„Turiu garbę priminti Europos bendrijos ir Čilės Respublikos atstovų derybas, siekiant sudaryti Protokolą dėl tarpusavio administracinės pagalbos muitinės klausimais, kuriuos sprendžia 1996 m. birželio 21 d. Florencijoje pasirašytu Pamatiniu susitarimu, įsigaliojusiu 1999 m. vasario 1 d., numatyta institucinė sandara.

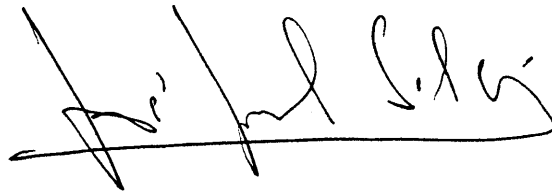
Šis Protokolas, kurio tekstas pateiktas priede, yra neatskiriama pirmiau minėto Pamatinio susitarimo dalis ir įsigalios pirmą dieną antrojo mėnesio nuo pranešimo apie visų būtinų procedūrų atlikimą dienos.

Būčiau dėkingas, jei galėtumėte patvirtinti, kad Jūsų Vyriausybė sutinka su tuo, kas pirmiau išdėstyta.“

Galiu patvirtinti, kad mano Vyriausybė pritaria Jūsų rašto turiniui

Reiškiu Jums savo didžią pagarbą.

Čilės Respublikos vardu

—

PROTOKOLAS dėl tarpusavio administracinės pagalbos muitinės klausimais

1 straipsnis

Sąvokos

Šiame Protokole:

„muitinės teisės aktai“ – tai Bendrijos ar Čilės priimtose bet kurios teisinės ar reguliavimo nuostatos, reglamentuojančios prekių importą, eksportą ir tranzitą, bei bet kurio kito muitinės režimo ar procedūros taikymą toms prekėms, įskaitant draudimo, apribojimo ir kontrolės priemones;

„pagalbos prašančioji valdžios institucija“ – tai kompetentinga administracinės valdžios institucija, kurią šiuo tikslu paskyrė Susitariančioji Šalis, ir kuri prašo suteikti pagalbą pagal šį Protokolą;

„valdžios institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos“ – tai kompetentinga administracinės valdžios institucija, kurią šiuo tikslu paskyrė Susitariančioji Šalis, ir kuri gauna prašymus suteikti pagalbą pagal šį Protokolą;

„asmeniniai duomenys“ – tai visa informacija, susijusi su identifiкуotu ar identifiкуotinu asmeniu;

„muitinės teisės aktus pažeidžianti veikla“ – tai bet kuris muitinės teisės aktų pažeidimo ar bandymo juos pažeisti atvejis;

„informacija“ – tai visi duomenys, dokumentai, patvirtinti ataskaitų nuorašai ar atitinkami patvirtinti nuorašai arba kiti pranešimai, nepriklausomai nuo patvirtinimo pobūdžio.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Susitariančiosios Šalys šiame Protokole nustatyto būdu ir sąlygomis savo kompetencijos srityse teikia viena kitai pagalbą, siekdamas užtikrinti teisingą muitinės teisės aktų taikymą, visų pirma užkirsdamos kelią tuos teisės aktus pažeidžiančiai veiklai, atlikdamos šios veiklos tyrimus ir kovodamos su ja.

2. Šiuo Protokolu numatyta pagalba muitinės klausimais teikiama bet kuriai Susitariančiųjų Šalių administracinės valdžios institucijai, kuri yra kompetentinga taikyti šį Protokolą. Ji teikiama, nepažeidžiant taisyklių, reglamentuojančių tarpusavio pagalbą, sprendžiant kriminalinius klausimus. Taip pat ji netaikoma informacijai, gautai panaudojus galias teismo institucijų prašymu, išskyrus kai ta institucija suteikia leidimą perduoti šią informaciją.

3. Nepažeidžiant 10 straipsnio, visa pagal šį Protokolą teikiama pagalba teikiama laikantis kiekvienos Susitariančiosios Šalies teisinių ir reguliavimo nuostatų.

4. Pagalba išreikalaujant muitus, mokesčius ar baudas neįeina į šio Protokolo taikymo sritį.

3 straipsnis

Pagalba, teikiama gavus prašymą

1. Gavusi pagalbos prašančios valdžios institucijos pateiktą prašymą, valdžios institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos, suteikia jai atitinkamą informaciją, galinčią sudaryti jai galimybę užtikrinti, kad muitinės teisės aktai būtų tinkamai taikomi, įskaitant informaciją apie pastebėtą ar planuojamą veiklą, pažeidžiančią arba galinčią pažeisti muitinės teisės aktus.

2. Gavusi pagalbos prašančios valdžios institucijos prašymą, valdžios institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos, suteikia jai informaciją:

- a) ar iš vienos Susitariančiosios Šalies teritorijos eksportuotos prekės buvo tinkamai importuotos į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, tam tikrais atvejais nurodydama šioms prekėms taikytą muitinės procedūrą;
- b) ar į vienos Susitariančiosios Šalies teritoriją importuotos prekės buvo tinkamai eksportuotos iš kitos Šalies teritorijos, tam tikrais atvejais nurodydama šioms prekėms taikytą muitinės procedūrą.

3. Gavusi pagalbos prašančios valdžios institucijos prašymą, valdžios institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos, atsižvelgdama į savo teises ir reguliavimo nuostatas, imasi būtinų žingsnių, siekdama užtikrinti, kad ypatinga priežiūra būtų taikoma:

- a) fiziniams ar juridiniams asmenims, kai yra rimtas pagrindas manyti, kad jie užsiima ar anksčiau užsiėmė muitinės teisės aktus pažeidžiančia veikla;
- b) vietoms, kur yra sukauptos ar gali būti kaupiamos prekių atsargos, kai dėl jų kaupimo būdo yra rimtas pagrindas manyti, kad šias prekes numatyta panaudoti muitinės teisės aktus pažeidžiančioje veikloje;
- c) prekėms, kurios yra arba gali būti gabenamos tokiu būdu, kuris sudaro rimtą pagrindą manyti, kad šias prekes numatyta panaudoti muitinės teisės aktus pažeidžiančioje veikloje;
- d) transporto priemonėms, kurios yra arba gali būti naudojamos tokiu būdu, kuris sudaro rimtą pagrindą manyti, kad jas numatyta panaudoti muitinės teisės aktus pažeidžiančioje veikloje.

4 straipsnis

Spontaniška pagalba

Susitariančiosios Šalys savo iniciatyva ir atsižvelgdamos į savo teises ar reguliavimo nuostatas teikia pagalbą viena kitai, jei jos mano, kad ši pagalba yra būtina, siekiant teisingai taikyti muitinės teisės aktus, visų pirma teikia jų gautą informaciją apie:

- veiksmus, kurie yra muitinės teisės aktus pažeidžianti ar į ją panaši veikla, ir kurie gali būti svarbūs kitai Susitariančiajai Šaliai,

- naujas priemonės ar metodus, naudojamus užsiimant muitinės teisės aktus pažeidžiančia veikla,
- prekes, kai žinoma, kad jos yra muitinės teisės aktus pažeidžiančios veiklos objektas,
- fizinius ar juridinius asmenis, kai egzistuoja rimtas pagrindas manyti, kad jie užsiima arba anksčiau užsiėmė muitinės teisės aktus pažeidžiančia veikla,
- transporto priemonės, kai egzistuoja rimtas pagrindas manyti, kad jos buvo naudojamos ar gali būti naudojamos, užsiimant muitinės teisės aktus pažeidžiančia veikla.

5 straipsnis

Pateikimas ir pranešimas

Pagalbos prašančios valdžios institucijos prašymu valdžios institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos, atsižvelgdama į jai taikomas teisinės ar reguliavimo nuostatas, imasi visų būtinų priemonių, siekdama valdžios institucijos, į kurią kreipiamasi pagalbos, teritorijoje gyvenančiam ar įsteigtam adresatui:

- pateikti bet kuriuos dokumentus, arba
- pranešti apie bet kuriuos sprendimus,

kuriuos pateikia pagalbos prašančioji valdžios institucija ir kurie įeina į šio Protokolo taikymo sritį.

Prašymai pateikti dokumentus arba pranešti apie sprendimus pateikiami raštu valdžios institucijos, į kurią kreipiamasi pagalbos, oficialiąja kalba arba tai valdžios institucijai priimtina kalba.

6 straipsnis

Prašymo suteikti pagalbą forma ir turinys

1. Prašymai pagal šį Protokolą pateikiami raštu. Kartu su prašymu pateikiami dokumentai, kurie yra būtini, kad prašymą būtų galima įvykdyti. Kai tai reikalinga, atsižvelgiant į reikalo skubumą, gali būti priimami žodiniai prašymai, kuriuos per septynias dienas būtina patvirtinti raštu. Nepatvirtinus, tariama, kad šie prašymai yra negaliojantys.

2. Pagal straipsnio 1 dalį teikiamuose prašymuose nurodoma ši informacija:

- a) pagalbos prašanti valdžios institucija;
- b) priemonė, kurią prašoma taikyti;
- c) prašymo objektas ir pagrindas;
- d) teisinės ar reguliavimo nuostatos ar kiti susiję teisiniai elementai;
- e) kuo tikslesnė ir suprantamesnė informacija apie fizinius ar juridinius asmenis, kurie yra tyrimo objektas;
- f) anksčiau atliktų tyrimų ir reikšmingų faktų santrauka.

3. Prašymai pateikiami valdžios institucijos, į kurią kreipiamasi pagalbos, oficialiąja kalba arba tai valdžios institucijai priimtina kalba. Šis reikalavimas netaikomas dokumentams, kurie pateikiami kartu su prašymu pagal straipsnio 1 dalį.

4. Kai prašymas neatitinka pirmiau išvardytų formalių reikalavimų, gali būti prašoma jį pataisyti ar papildyti; kol tai bus padaryta, gali būti duotas nurodymas taikyti atsargumo priemonės.

7 straipsnis

Prašymų vykdymas

1. Siekdama įvykdyti pagalbos prašymą, valdžios institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos, atsižvelgdama į savo kompetencijos ribas ir turimus išteklius, veikia taip, tarsi veiktų savo vardu arba kitų tos pačios Susitariančiosios Šalies valdžios institucijų prašymu, ir suteikia turimą informaciją bei atlieka atitinkamus tyrimus arba pasirūpina, kad jie būtų atlikti. Ši nuostata taip pat taikoma bet kuriai kitai valdžios institucijai, kuriai adresuotas valdžios institucijos, prašančios suteikti pagalbą, prašymas, kai pastaroji negali veikti savo vardu.

2. Pagalbos prašymai vykdomi pagal Susitariančiosios Šalies, į kurią kreipiamasi pagalbos, teisinės ar reguliavimo nuostatas.

3. Jei su tuo sutinka kita Susitariančioji Šalis ir jei laikomasi jos nustatytų sąlygų, tinkamai įgalioti Susitariančiosios Šalies pareigūnai gali atvykti į valdžios institucijos, į kurią kreipiamasi pagalbos, ar į bet kurios kitos straipsnio 1 dalyje nurodytos suinteresuotos valdžios institucijos biurą gauti informacijos, susijusios su veiksmais, kurie yra arba gali būti muitinės teisės aktus pažeidžianti veikla, kai ta informacija pagalbos prašančiai valdžios institucijai reikalinga šio Protokolo tikslais.

4. Jei su tuo sutinka kita Susitariančioji Šalis ir jei laikomasi jos nustatytų sąlygų, tinkamai įgalioti Susitariančiosios Šalies pareigūnai gali dalyvauti atliekant tyrimus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

5. Atsakymas į pagalbos prašymą išsiunčiamas per du mėnesius nuo jo gavimo. Kai valdžios institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos, per šį laikotarpį negali įvykdyti prašymo, ji apie tai praneša pagalbos prašančiai valdžios institucijai bei nurodo laiką, iki kurio ji planuoja įvykdyti prašymą.

8 straipsnis

Informacijos perdavimo forma

1. Valdžios institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos, tyrimų rezultatus raštu perduoda pagalbos prašančiai valdžios institucijai, kartu pateikdama atitinkamus dokumentus, patvirtintus nuorašus ar kitus duomenis.

2. Ši informacija gali būti kompiuterinės formos.

3. Dokumentų originalai perduodami tik gavus prašymą, kai patvirtintų nuorašų nepakanka. Šiuos originalus reikia kuo skubiau grąžinti.

9 straipsnis

Pareigos teikti pagalbą išimtyms

1. Galima atsisakyti teikti pagalbą arba nustatyti sąlygų arba reikalavimų, kuriuos būtina įvykdyti, kad pagalba būtų teikiama, kai Šalis mano, kad pagal šį Protokolą teikiama pagalba gali:

- a) pažeisti Čilės arba valstybės narės, kurios prašoma pagalbos pagal šį Protokolą, suverenitetą; arba
- b) pažeisti viešąją tvarką, saugumą ar kitus svarbius interesus, visų pirma 10 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais; arba
- c) pažeisti pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį.

2. Valdžios institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos, gali atidėti pagalbą, kai jos teikimas trukdytų atliekamam tyrimui, patraukimui baudžiamojon atsakomybėn ar procesiniams veiksams. Šiuo atveju valdžios institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos, konsultuojasi su pagalbos prašančia valdžios institucija, siekdama nustatyti, ar pagalba gali būti teikiama, laikantis valdžios institucijos, į kurią kreipiamasi pagalbos, nustatytų sąlygų.

3. Kai pagalbos prašanti valdžios institucija siekia gauti pagalbą, kurios, gavusi prašymą, pati negalėtų suteikti, šį faktą ji pabrėžia savo prašyme. Valdžios institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos, pati nusprendžia, kaip atsakyti į šį prašymą.

4. Straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais valdžios institucijos, į kurią kreipiamasi pagalbos, sprendimas ir jo motyvai nedelsiant pranešami pagalbos prašančiai valdžios institucijai.

10 straipsnis

Informacijos mainai ir konfidencialumas

1. Priklausomai nuo kiekvienoje iš Susitariančiųjų Šalių taikomų taisyklių, bet kuri pagal šį Protokolą perduodama informacija, nepriklausomai nuo jos formos, yra konfidencialaus pobūdžio arba skirta ribotam naudojimui. Jai taikomas oficialaus slaptumo įsipareigojimas bei apsauga, kurią panašaus pobūdžio informacijai užtikrina informaciją gavusios Susitariančiosios Šalies atitinkami teisės aktai bei Bendrijos valdžios institucijoms taikomos atitinkamos nuostatos.

2. Asmeniniais duomenimis galima keistis tik su sąlyga, jei Susitariančioji Šalis, kuriai tie duomenys gali būti pateikti, įsipareigoja užtikrinti, kad jų apsaugos būdas bus bent lygiavertis apsaugai, kurią atitinkamu konkrečiu atveju taiko Susitariančioji Šalis, galinti pateikti tuos duomenis. Šiuo tikslu Susitariančiosios Šalys suteikia viena kitai informaciją apie atitinkamas savo taisykles, tam tikrais atvejais įskaitant informaciją apie teises nuostatas, kurios galioja valstybėse narėse.

3. Kai pagal šį Protokolą gauta informacija naudojama atliekant teisinius ar administracinius procesinius veiksmus dėl muitinės teisės aktų pažeidimų, tariama, kad ji naudojama šio Protokolo tikslais. Todėl Susitariančiosios Šalys savo įrodymų protokoluose, ataskaitose bei liudijimuose, procesiniuose veiksmuose ar teismui perduotuose ieškiniuose pagal šios Protokolo nuostatas gautą informaciją ir duomenis gali naudoti kaip įrodymus. Apie šio panaudojimo atvejus reikia pranešti kompetentingajai valdžios institucijai, kuri pateikė tą informaciją arba suteikė galimybę susipažinti su tais dokumentais.

4. Gauta informacija naudojama vien tik Protokolo tikslais. Kai viena iš Susitariančiųjų Šalių nori panaudoti šią informaciją kitais tikslais, ji turi gauti tą informaciją suteikusios valdžios institucijos

išankstinį raštu įformintą sutikimą. Turint sutikimą, duomenys naudojami, laikantis bet kurių tos valdžios institucijos nustatytų apribojimų.

11 straipsnis

Ekspertai ir liudininkai

Valdžios institucijos, į kurią kreipiamasi pagalbos, pareigūnui gali būti suteikiamas įgaliojimas (atsižvelgiant į suteiktame įgaliojime nustatytus apribojimus) eksperto arba liudininko teisėmis dalyvauti atliekant teisinius ar administracinius procesinius veiksmus, susijusius su šio Protokolo taikymo srities klausimais, bei pateikti dalykus, dokumentus arba patvirtintus jų nuorašus, kurie gali būti reikalingi, atliekant procesinius veiksmus. Kvietime dalyvauti būtina nurodyti konkrečią teismo ar administracinę instituciją, prieš kurią pareigūnas turės stoti, klausimus, dėl kurių bus apklausiamas pareigūnas, bei titulą ar pareigas, kurios yra priežastis kviešti pareigūną dalyvauti.

12 straipsnis

Pagalbos teikimo išlaidos

Susitariančiosios Šalys atsisako nuo bet kurių pretenzijų viena kitai dėl pagal šį Protokolą patirtų išlaidų atlyginimo, tam tikrais atvejais išskyrus išlaidas, susijusias su ekspertais ir liudininkais, taip pat su vertėjais, kurie nėra valstybės tarnautojai.

13 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Šį Protokolą įgyvendina Čilės muitinės institucijos ir Europos Bendrijų Komisijos kompetentingos tarnybos bei atitinkamų valstybių narių muitinės institucijos. Atsižvelgdamos į galiojančias taisykles, ypač į duomenų apsaugos taisykles, šios institucijos priima sprendimus dėl visų praktinių priemonių ir susitarimų, būtinų, kad šis Protokolas būtų taikomas. Jos gali teikti pasiūlymus kompetentingiems organams priimti jų manymu būtinų šio Protokolo pakeitimų.

2. Susitariančiosios Šalys konsultuojasi tarpusavyje, o vėliau teikia viena kitai informaciją apie išsamias įgyvendinimo taisykles, priimtas pagal šio Protokolo nuostatas. Visų pirma jos kasmet pasikeičia kompetentingų valdžios institucijų, įgaliotų įsikišti pagal šio Protokolo nuostatas, sąrašais.

14 straipsnis

Kiti susitarimai

1. Atsižvelgiant į atitinkamas Bendrijos ir valstybių narių kompetencijos sritis, šio Protokolo nuostatos:

- neturi poveikio Susitariančiųjų Šalių įsipareigojimams, nustatytiems bet kuriuo kitu tarptautiniu susitarimu ar konvencija,
- pripažįstamos papildančiosiomis atskirų valstybių narių ir Čilės sudarytus arba galimus tarpusavio pagalbos susitarimus, ir

— neturi poveikio Bendrijos nuostatomis, reglamentuojančioms Europos Bendrijų Komisijos kompetentingų tarnybų ir valstybių narių muitinės institucijų bendravimo tvarką, perduodant bet kurią pagal šį Protokolą gautą informaciją, kuri gali būti svarbi Bendrijai.

2. Nepaisant straipsnio 1 dalies nuostatų, šio Protokolo nuostatos yra viršesnės už nustatytąsias bet kuriuo atskirų valstybių narių ir Čilės sudarytu arba galimu dvišaliu susitarimu dėl tarpu-

savio pagalbos ta apimtimi, kuria to susitarimo nuostatos prieštarauja pateiktosioms šiame Protokole.

3. Susitariančiosios Šalys konsultuojasi tarpusavyje dėl klausimų, susijusių su galimybėmis taikyti šį Protokolą, siekdamos išspręsti juos Jungtiniame komitete, įsteigtame pagal Pamatinio susitarimo dėl bendradarbiavimo 35 straipsnį.

4. Sudaroma Darbo grupė, padedanti Jungtiniam komitetui valdyti šį Protokolą.
